

dighed og kendskab til problemerne er noget, der også kan være med til at målrette de løsningsforanstaltninger, der skal til.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Kristen Touborg for anden gang.

Kl. 17:55

Kristen Touborg (SF):

Når ministeren udlægger det sådan, at tillid er godt, men kontrol er bedre, er det en forkert udlægning af det, jeg mener. Jeg mener, at tillid er godt, men kontrol er nødvendig, og det vil jeg gerne vedstå.

Så vil jeg godt sige, at når ministeren så stærkt fremhæver, at en praktiserende dyrlæge vil være god til det her, er der lige det lille problem, at den praktiserende dyrlæge er lønnet og ansat af bonden og derfor vel ikke er fuldstændig uvildig i sin vurdering af, hvad der foregår.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Når det nu er sådan, at svinene, som skal sælges til England, faktisk skal kontrolleres en gang hvert år, finder ministeren så, at det er fuldstændig overflødig? Er det sådan, at det, som englænderne og slagterierne har indgået aftale om, fordi de mener, at ikke engang kontrol hvert tredje år er nok og producenterne af svin til England gør det hvert år, er helt tåbeligt?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:56

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kristen Touborg, at som jeg også redegjorde for i min tale, gør fødevareministeren sig jo allerede overvejelser om, hvorvidt der skal laves en obligatorisk ordning, hvor man får sundhedsrådgivning en gang årligt. Det er der allerede i dag på rigtig mange bedrifter, og det synes jeg da vil være en ganske fornuftig vej at gå.

Men jeg vil fastholde, at i en situation, hvor vi faktisk har en kontrol af en vis størrelsesorden, nemlig over 1.000 kontrolbesøg om året, og der er mangel på dyrlæger, synes jeg sådan set, at når et sagkyndigt udvalg er kommet med en rapport, skal man lytte lidt til, hvad det er for nogle råd, det kommer med, og det er altså for det første at sørge for at målrette kontrollen mod de steder, hvor der er problemer, og for det andet at løse de grundlæggende problemer og gøre det forebyggende arbejde ved at sørge for, at der er rigtig gode egenkontrolprogrammer, og eventuelt supplere dem med det, som jeg kan forstå

at fødevareministeren er i gang med. Det er jo den slags initiativer, der udgør det lange, seje træk, der på længere sigt kan medvirke til at skabe bedre dyrevelfærd i de besætninger, hvor der er et problem i dag.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 17:57

Per Clausen (EL):

Nu er jeg helt enig med justitsministeren i, at det her forslag er helt utilstrækkeligt, hvis det handler om at skabe ordentlig dyrevelfærd; det er jeg helt enig i.

Men jeg kunne godt tænke mig at få justitsministerens svar på: Hvordan kan det være, at man på eksportmarkederne – både når man snakker om det engelske eksportmarked, og når man snakker om det amerikanske eksportmarked – faktisk har det grundsynspunkt, at man gerne vil udøve kontrol med, om de aftaler, der er indgået, også bliver overholdt? Altså, hvad er det, der får ministeren til at mene, at det på det område ligesom er os, der har den helt rigtige holdning til det her, når vi fritager landmændene fra stort set enhver risiko for at blive udsat for uvildig kontrol?

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:58

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, der er meget stor forskel på de to typer kontroller, som hr. Per Clausen her taler om. I det ene tilfælde er der tale om en fuldstændig tilfældig stikprøvekontrol, hvor det offentlige går ud og kontrollerer x antal besætninger – fuldstændig tilfældigt: Man trækker bare nogle numre ud og går ud og kontrollerer dem.

Som jeg har forstået det andet system – nu skal jeg ikke gøre mig til ekspert på området – handler det om at indgå en aftale om, at de dyr, der eksporteres, er produceret under bestemte vilkår, har en bestemt sundhedstilstand osv. Der forpligter man sig til at gøre nogle ting, der laver man en handel. Det mener jeg altså er en noget anden situation. Det er muligt, at jeg ikke har godt nok kendskab til eksportområdet til at svare særlig fyldestgørende på spørgsmålene, og det beklager jeg selvfølgelig, men sådan har jeg forstået det er.

Jeg mener helt grundlæggende, at det, som det her beslutningsforslag handler om, og det, vi